

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

ANY I ————— NÚM. 3

ÓLOT, 18 D'ABRIL DE 1915

: FARMACIA I DROGUERÍA :

JOAN CARDELÚS I FILLS

AGENTS EXCLUSSIUS PER A OLOT

DELS TAN RECOMENATS PRODUC-

TES DE LA PERFUMERÍA GA-

DALÚS I DE LA CREMA BELLA

AURORA I PER A LA PROVINCIA

DEL INSUPERABLE CHAMPAGNE

GEORGE MONTAGNE : : : : :

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA
(1.er i 3.er diumenges de cada mes)

Any I

OLOI, 18 d' Abril de 1915

Núm. 3

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.

Fora, " 3'00 "

Olot, els 19 números de 1915 2'00 "

Fora, " " " " " 2'40 "

Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i Administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigit

tota la correspondencia.

No 's retornen els originals

Glosant nostre programa

Afirmació Catalana

Catalanisme, regionalisme i nacionalisme són paraules que historicament podran tenir significació varia perquè servirán per a distingir tres grans èpoques del actual renaixement català, pró en aplicació immediata venen a significar lo mateix; son expressions gráfiques d'afirmació catalana.

Si volem explicar rapidament el sentit històric de les tres paraules direm que catalisme vol dir el sentiment de Patria remogut per els literats, els poetes, els historiadors i els arqueòlegs, que foren els iniciadors de l'actual renaixement que tingué sa primera concreció en la gloriosa institució dels Jocs Florals.

Regionalisme és el nom que 's doná a les primeres manifestacions polítiques del renaixement, continuació de l'obra dels poetes, i nacionalisme és el verdader nom científic que expressa amb més exactitut el concepte de Patria.

Perxó nosaltres que hem vingut al món en l'actual època de consciencia nacional i de plenitud ideològica catalana, hem afiliat nostra Revista amb el nom de nacionalista, que vol dir lo mateix que regionalista o catalanista pró amb més exactitut científica.

Nostre nacionalisme, nostra afirmació catalana està d'acord amb les ensenyances del gran pensador i eminentíssim sacerdot, l'il·lustre Bisbe Dr. Torras i Bages, que va dir que «Catalunya no solament té una llengua, un dret, un esperit i un caràcter nacionals, sino que té també un pensament nacional» essent, per lo tant, una Nació.

Nostre nacionalisme és el que el màxim estadista català, el Mestre Prat de la Riba diu que és inconfundible quan escriu que «Una Catalunya lliure podria ser uniformista, centralista, demo-

cràtica, absolutista, catòlica, lliure-pensadora, unitaria, federal, individualista, estatista, autònomista, imperialista, sense deixar de ser catalana» car tots aquets estats «son problemes interiors que se resolen en la consciencia i en la voluntat del poble, com llurs equivalents se resolen en l'ànima de l'home, sense que home ni poble deixin de ser el mateix home ni el mateix poble pel fet de travessar aquets estats diferents».

Nostre nacionalisme és el que en convivència amb altres idealitats els ha donat impuls, creant aquest magnífic despertar de l'ànima nacionals en les més riques i variades modalitats.

Aquest nacionalisme és el que fá rebrollar la consciencia catalana que actualment vibra en aquest floriment de tots els rams de l'activitat nacional concretada en un exercit poderós de grans i petites institucions que portarán la plenitud somniada per els poetes.

Aquest nacionalisme és l'esperó que fa ascendir incesantment el nivell de nostres arts, de nostres industries, de nostra literatura, de nostra ciencia, conquerint l'atenció mundial sobre Catalunya, llarg temps oblidada.

Aquest nacionalisme's transparenta en la restauració dels valors culturals que tenen el seu altíssim laboratori en el benemérit Institut d'Estudis catalans; en la restauració de la vida cristiana exterioritzada en el passat Congrés d'Art Cristià i próxima a rebre nova empena en el Congrés Litúrgic; en la consagració de nostre Art musical duta gloriosament a terme per l'excels Orfeó Català; en la creació de la política eminentment fecundant de l'admirable Escola de la Lliga, fundadora de la Mancomunitat de Catalunya, forja nacional on se armonitzarán i portarán a feliç terme les ansies de vida que corren caudalesament per les vies totes de la Terra Catalana.

La missió de la Lliga

La política, en localitats com la nostra, acostuma a desenrotllar-se irregularment, pobrement, simplement, i amb escassa utilitat per a els ideals i per a els interessos col·lectius.

Certament que la direcció general de la política espanyola, en els seus diversos i centrals focus impulsors, no és gens a propòsit per a crear educació política i per a que les derivacions perifèriques siguin de algun valor positiu. I segurament que aquelles característiques de la política local són més aviat conseqüències de la influència nociva dels focus centrals que no pas obra conscient dels polítics indígenes.

Constitueixen cassos típics de política local, a la faiso enunciada: la indispensable i excessiva classificació local en bans de dreta i esquerra, classificació a voltes artificiosa, convencional o inconscient; la existència de grups d'acció política perfectament caciquista, o sigui d'aquella política posada al servei de un personatge polític forà, generalment de tercera o quarta fila, el qual al seu torn protegeix els capitosts locals, i aquets als seus electorers, amb lo que queda montat un engranatge de mutua protecció exclusivament de profit individual i les més de les vegades a costa o en perjudici dels interessos col·lectius; la consagració de l'egolatria, per la que's satisfan ambicions purament personals de mangoneig o de simple exhibició decorativa, amb greu perturbació dels serveis d'utilitat col·lectiva que requereixen aptituds professionals de les que, els egolatries, solen estar-ne deficientment dotats, no passant ordinàriament de la superficialitat pròpia del diletantisme; el partidisme intrussiu, que's manifesta amb la pretensió de donar caràcter de partit a moltes obres que n'han de restar enfora, i que aquella coloració determinada, impulsada més per cec apassionament que per convicció, les desfigura, les localitza i, finalment, les tira a perdre.

Totes aquestes morbositats de la política localista, que gràficament sol anomenar-se política de poble, han d'esser combatudes per la Lliga Regionalista en el cas que's presentessin a Olot.

I la manera amb que la Lliga deu combatre dites morbositats es amb el tractament eficacíssim del bon exemple.

La Lliga, a diferència dels altres partits que tenen el seu focus central en el cercle de la vella i decadent política espanyola, té'l seu mesatge en l'acció vident, sabia, austera i eficaç de la Lliga Regionalista de Barcelona, verdadera Escola política, que en ininterrompudes promocions vá dotant a Catalunya i pot dotar demà a

la Iberia, de un verdader exèrcit de professionals en tots els rams de la vida nacional.

La Lliga doncs te senyalada una excel·lent direcció central, i ella és garantia de que no enmaltirà de l'anèmia o la desviació característica de la política de poble.

Contràriament a certes manies exclusivistes o partidistes de aquella política, la Lliga Regionalista d'Olot, si vol ésser bona deixeble de la seva mestra de Barcelona, ha de tenir com a una de les seves més honroses aspiracions la de fomentar, nutrir i impulsar totes les manifestacions de l'activitat olotina, i això sense egoisme ni esperit d'absorció sinó amb la noble i honrada finalitat de promoure l'ascensió olotina considerant que nostra Ciutat és un troç de Catalunya i que glorificant Olot glorifica la Patria en la manera més digna, més natural i més pròpia.

La Lliga és jova, tot just es pot dir que acaba de adquirir els seus drets i deures, i per lo tant ara és l'hora de encaminar detruerament els seus passos, perquè demà es pugui enorgullir, amb noble satisfacció, de que en totes les obres olotines, en totes les conquestes de l'activitat olotina s'hi trovi marcat el segell de la Lliga, s'hi vegi el fruit de la intel·ligència dels seus homes, s'hi senti bategar el seu cor, i aixís com ara en tot Catalunya, dintre el cercles selectes de tots els rams de l'activitat, hi figuren en lloc d'honor els deixebles de l'Escola de la Lliga, demà es pugui dir lo mateix respecte a la vida olotina, concretament.

Aquesta és la suprema missió de la Lliga Regionalista d'Olot, guanyar eleccions per a tenir força i portar a les corporacions legislatives i administratives homes intel·ligents, honrats i patriotes, i utilitzar aquesta força per a impulsar la vida tota de la ciutat en les seves palpitations espirituals i en les seves obres col·lectives, en la seva ànima i en el seu cós, per a incorporar-la al renaixement gloriós i formidable de Catalunya.

RAFEL MUNTANER.

L'expansió urbana d'Olot

II.

La Ronda Fluvià en construcció, serà un passeig deliciós en especial a l'estiu i, com deiem en l'article anterior, una bellesa natural anexionada a la Ciutat. Heusaquí una millora ben notable de la que prompte gaudirem, i un altre atractiu que posseirà Olot com a població d'estiu.

S'obra aquesta via des de'l pont nou al pont de Ferro; mes com no tots els terrenys compre-

sos en el projecte són propietat de D. Manuel Malagrida, quedarà, per de moment, urbanitzada fins molt a la vora del pont de Ferro no més, trajecte que mideix uns 525 metres.

L'ampla via voreja el Fluvià seguint harmonicament les seves curves fins al Prat de les Mores, on segueix la línia que limita el prat. Es aquesta ronda completament planera, seguint la rasant del antic camí, axó és, passa per sobre del marge natural que forma la vora del riu. En algú punt s'ha tingut d'alsar la via respecte la antiga per conservar-la planera; notant-se molt en el Prat de les Mores; per xó s'ha acudit al artifici d'una paret que forma mur de contenció de les terres allí abocades per aital objecte; més a fi que aquesta paret no sigui una limitació que dificulti l'accés dels ciutadans al deliciós prat, hi ha en projecte terraplenar tot lo possible, fent d'aquesta diferencia de nivells una pendent suau qu'invitarà als vianants a gaudir del dolç repós del bell paratje.

La Ronda Fluvià tindrà, per la banda del riu, quatre metres de passeig, cinc pel trànzit rodat al centre, i un metre d'acera que actualment confinarà amb els camps; sota aquesta acera hi haurà la clavaguera que recullirà les aigües de la via. En el Prat de les Mores, el passeig s'aixampla fins a cinc metres; compren un rengle de plátans dintre del passeig i en el límit amb la via destinada al trànzit rodat. Vora del riu i armonisades amb la Ronda hi haurà un rengle de plátans per ombrejar-la, sens que per aixó desaparegui l'exuberant vegetació que fins ara hi hem vist, amb bell i natural caient. A l'altra banda, vora l'acera, s'hi han plantat castanyers d'indies que, si be no són dintre la Ronda, hi pertanexerán, tota vegada que vindrán obligats els futurs propietaris dels solars que els comprenen, a deixar jardí en la fatxada de la Ronda, i respectar i cuidar dels castanyers; amb acert té projectat imposar-ho el Sr. Malagrida abans de desfer-se o acensar cap solar.

Heusaquí breument explicat lo que serà la Ronda Fluvià, aquest passeig hermós que molts olotins encara no han comprés i que temps a venir els semblará un somni.

Dos grans vies més s'obrirán: una, proxima-ment, que serà l'Avinguda de la República Argentina, i altra d'igual amplada que serà l'Avinguda d'Espanya, tot just en projecte. En la primera la amplada total de 18 metres está disposada, un metre d'acera i quatre pel trànzit rodat per banda i vuit metres de passeig central amb plantacions.

Aquesta Avinguda surt de la Plassa Central i acabarà interinament al trobar la Ronda Fluvià, tancada per un semicercle amb algunes grades per a baixar al prat, i ben segur amb una font

que completarà la monumentalitat de les proporcions i acertada disposició d'aquestes vies. ¡Oh, si a n'aquesta font hi poguessim veurer la Deesa o el Crepuscle d'en Clará esculpit en blanc marbre!

Amb el temps aquesta Avinguda ha d'arribar fins a la Font Moixina en línia recta, i com, amb el temps, se'n poden fer moltes de coses belles, bo és i digne de gran lloansa que al fer les d'ara es pensi amb lo que's pot fer demá.

L'Avinguda d'Espanya, és la que anirà de la Plassa Central fins a trobar el passeig de Barcelona i el pont de Ferro; tindrà cinc metres per banda de passeig, amb plantacions i vuit pel trànzit rodat, de centrals.

Indubtablement que aquesta expansió urbana d'Olot té una importància trascendental, i sobretot favoreix la nostra Ciutat hermozejant-la com a població d'istiu i facilitant el seu engrandiment.

Benhaja l'olotisme del Sr. Malagrida, i que Olot sápigua valorar amb justesa el seu desprendiment agraint-l'hi com se mereix.

E.

El geólec Dr. Faura

visita les manifestacions volcàniques de nostres encontrades i dona una conversa sobre volcanisme.

El doctor en Ciències Naturals i auxiliar de la càtedra de Geologia i Botànica de l'Universitat de Barcelona mossen Faura, atret per la molta importància que per l'estudi de l'escorsa de la Terra, i en particular per les manifestacions volcàniques, tenen nostres encontrades, com a bon mestre va acompanyar a n'els seus deixebles sobre el propi terror perque vegessin i toquessin lo que en teoria habien sentit explicar en les aules.

Acompanyats dels individus de la secció de Historia Natural de la Junta del «Museo-Biblioteca» senyors Pujolar, Devesa y Tenas, visitaren el dia 5 d'aquest mes, els *bufadors* de Bufador, les tres boques del extinguit volcán de la Garrinada recullint abundància de minerals; el cràter de Montsacopa des de on pogueren contemplar els de Montolivet, Aiga Negra, Bisaroques, i al lluny les dotzenes de petits cràters del Bodesosque; arribaren fins a St. Roc a veure la magnífica exposició de bombes i llàgrimes volcàniques que la Companyia del ferrocarril ha fet en les parets de les escales que pugen a la capella de St. Roc. De tornada visitaren el Museu i la Biblioteca; quedaren sorpresos al veurer la importància de la col·lecció de productes volcànics

continguts en la Sala Gelabert. També els sorprengué el conjunt del Museu, en especial la secció de pre-història, no creguent-se que Olot posseís una tan important manifestació de cultura; deixant altament complascut a n' el president de dita institució Sr. Escubós que els anava mostrant lo que ell amb tanta paciència ha anat acumulant amb l'auxili dels seus companys de Junta.

A la tarda visitaren els cràters de Sta. Margarida, Croscat, Sacot, Rocanegra i Puigestrol omplint-se les butxaques i sarrons de curiosíssims exemplars per a l'estudi dels minerals d'aquesta regió volcànica.

I finalment al vespre donà el Dr. Faura, previa presentació feta pel naturalista Sr. A. Bolós, una conversa sobre volcanisme, en el Centre Catòlic. Explicà les tres manifestacions del volcanisme: terratrèmols, volcans i *geisers* o siguin els volcans d' aigua. Va exhibir interessants projeccions dels efectes dels terratrèmols, de les corrents de lava fosa que surten dels volcans en erupció les que al pendres o solidificar-se constitueixen en nostres valls les cingleres de pedra ferral o basalt de les Planes i Amer i de St. Joan les Fonts i Castellfullit.

També explicà la formació i origen dels terrers de nostra comarca que no son deguts a n' el volcanisme, o siguin els que's depositaren en forma de pedres i fang arrastrats per els rius que, procedents del Pirineu i Montseny, desembocaven en els mars que cobrien les terres on més tard atravessaren les corrents de pedra fosa que formaren els cràters i cingleres de que hem fet esment.

La darrera obra de l' Unamuno

Niebla, és l'història d' un home que surt de la inconsciència i aprèn d' estimar les coses del món mercès a una dona que l'etzàr posa al seu camí. I la *Niebla* es aqueixa inconsciència, el desconeixement de les infinites mudances de la vida, del medi plé de llum on viu. Després, sab meravellar-se de tot i aprecia la bellesa i aima les exquisites coloracions de la feminitat. I l' hora tràgica del desenllaç, la fugida del primer amor, símbol, el torna a la *niebla*, mes no a la *niebla* de l'inconsciència sinó al dubte i a la follia. Aleshores l'autor no té més remei que fer-lo morir i l'hi anuncia autoritariament la seva mort inevitable. L'epitafi el posa el goç, un goç filòsof, que en dies més felissos fou l'intim confident de l'home.

Dintre de les tendències estructurals de la no-

vel·la moderna no sabriem pas un lloc a n' aquesta darrera producció del mestre Unamuno. Ell l' anomena *Niebla* quelcom diferent de *novel·la* encar que pren la seva apartant-se dels antics motllos. No és pas una novela filosòfica ni la filosofia d'una novel·la. El pensador escèptic rublert de fina ironia sorgeix per tot i en un dels darrers capítols és també personatge vivent i definidor de situacions. Té visions hermoses de realitat, d' un naturalisme vivíssim i potser massa plàstiques i cruentes. Es com un drama en el que el tramoista prengué part en l'acció.

CARLES BADIA I MALAGRIDA.

NOTES D'ART

LES ARTS I ELS ARTISTES. — Aquesta societat està composta d' elements verdaderament diferents i fins oposats. Passa en ella lo que no passa en cap més de les altres societats quan exposen en corporació: que guarda una essencial unitat en la valor de les obres de cada un dels exposants. Aixó, doncs, indica com la seva actuació és encoratjadora, per haver donat unitat a una pila d'elements dispersos que avui influeixen en gran manera en el moviment artístic barceloní. Aquesta influència hauria sigut, sens dubte, nul·la a no existir aquesta societat que ha produït una aital unitat d'esperit, essencial en totes les coses.

Exposa En Ivo Pascual, mestre de la nostra Escola de Belles Arts, En Ricard Canals, En Joan Colom, En Domingo Carles, de tots els quals ja haureu sentit parlar-ne en diaris i revistes; però convé una lleugera detenció davant de les teles de Feliu Elias (Apa), qui exposa quatre retrats d' un interès capital: en aquestes teles no hi ha ni més ni menys que la persona del retratat, acompanyada d' una realitat tan subtil que és l'encant de tots els sensibles d'esperit, amateurs i persones de gust.

Després no oblidarem En Pidelasorra qui, després d' una llarga temporada allunyat de la vida de pintor, avui torna bastant canviat, especialment en la manera. La seva vella escola fou l'impressionisme, i ara la seva manera és més aviat d'una pintura analítica intel·ligentíssima, però amb gran perill de caure en una certa fredor i falta de calitat en alguna cosa.

I per acabar, En Joan Mercadé exposà una sola tela que està de plé dins la pintura moderna amb gran influència de Cezanne, — el pintor francès de últims del segle passat, del qual deriven totes les tendències i escoles modernes. Té interès per més que li falta una mica de calitat en els objectes pintats, patint-ne molt la força tècnica i d'estructura amb que està executada.

Espero poder parlar en el número pròxim de l'escultor Enric Casanovas, que exposa el dia 17 a can Dalmau.

F. VAYREDA.

Opinions agenes

En Clarà, Lullia

I tothom se preguntava com l'hel·leníssim Josep Clarà donaria forma a la glorificació de Ramón Lull. En Clarà, bebent a les pures fonts de l'estatuaria clàssica no podia usar per llur monument, de l'agulla gòtica que segons sembla, d'una manera vulgar interpretada, és l'única que dona idea de l'enlairament de l'esperit cap a les serenes regions religioses de lo infinit. Va comprendre en Clarà que l'millor modo de dar forma a la Sapiencia i a l'espiritualitat religiosa del peregrí infatigable era crear-la deixant-se portar per la Bellesa. I amb aqueixa beata gufa ha empengut el camí, projectant el monument que a Ramón Lull s'aixecarà a Palma de Mallorca, enfront del mar, cós arquitectònic de línies pures, estatuaria de serenes formes, acomodant-se a l'esperit lullia i a l'ambient de la daurada illa.

L'esperit torturat de Ramón Lull, per les inquietuts, veient el contrast entre l'anhel de perfecció i les miseries dels homes, esdevenia seré per la contemplació de la bellesa. I a la bellesa es rendia fervorós. Mes no una bellesa abstracte, sinó ben tangible. Mireu com resaba l'home en el *Llibre de Santa Maria*: «*Demana l'ermita a la ufor si fabia que era beutat: Respos la ufor, e dis que beutat es aquella cosa que dona alegrança veent, oynt, ymaginant, e membrant, entenent, e amant; e car Nra. Dona ha beutat, volem loor Nra. Dona, dis la ufor, segons esta manera. En Nra. Dona cové que haja beutat corporal...*»

I així segueix el gran mestre de les definicions. ¿Veieu com an aqueix esperit no pot respondre l'agulla gòtica del nord? Beutat—diu—dóna alegrança. I perquè bellesa corporal té Santa Maria, vol lloarla. Alegrança espiritual, repós, serenitat. Sols en el Mediterrani pot trobarse tal joia. I en Josep Clarà, home de les nostres mars, un art del Mediterrani, ressorgit de les illes de l'Egeu, serva per el monument lullia.

Primer en Clarà sembla trobar l'esperit del monument amb les paraules del mestre sobre l'alegrança de la beutat. Pensem com li dona forma. Mirant la maqueta crec que podríem trobar el procés de la seva gènesis a la Victoria de Sa-

motracia. La Victoria sembla que estigui sobre la proa d'un vaixell i que marxi, ales extenses, mar endins. ¿I si damunt d'aquestes ales i possessim la estatua de Ramón Lull? El gran mestre és l'home que marxa en ales del pensament cap a lo infinit.

Borrem l'estatua, el cós de la Victoria i queden sols les ales. Les ales estilitzades arranquen d'un cap d'esfing, també estilitzat que n'una simplificació complerta de línies se transformen en cartela, que sosté l'estatua del filòsof, frare encaputxat, remarcant ben bé que sota la túnica hi há un cós amb muscles que palpita i viu, braç enlaire, braç de prédica i cama avant de l'home que marxa en etern romiatge. No sols marxa sobre les ales del pensament, sinó que per en Clarà, en Ramón Lull camina, interpretant ben bé lo que d'ell diu en Pijoan: «...Des de que passà aquella crisis i marxa a Tunis, comença per en Lull una nova carrera. Serà lo mártir vivent, lo cavaller predicador, lo peregrí infatigable, lo doctor de la barba florida de les Universitats; lo fantástic que acut als concilis amb proposicions irrealitzables. París i Roma se l'veurán venir quatre vegades a insistir, ensenyant les ferides del martiri; los sofis de la costa d'Àfrica i de l'Armènia apendrán a conèixer aquell disputador infatigable i aixís a tots els ports de Nàpols, Mesina, Pisa i Venècia...»

A un home aixís sols se l'comprén en marxa. Imposible, representà l'en estatua sedant.

El parament de l'obra té la forma de temple hel·lènic. A darrera asseguda, llibre a la mà, n'una casí, per la seva puresa, l'estatua de la Sapiencia. Quatre columnes indicades amb capitell de fulles d'olivera. An els flanes grans relleus de la vida activa i de la vida contemplativa. El cós del monument fet de marbre rosa. Els relleus dels flanes i l'estatua de la Sapiencia de marbre blanc. L'estatua de Ramón Lull de bronze fosc.

L'idea no ha pogut ser més lulliana. En totes aquestes formes senzilles hi há religiositat, aixó és, esperit de bellesa i esperit de sapiencia, que són les dues normes més complertes del pensament d'aquell gran home que socava les arrels de l'arbre de la Ciencia.

Un arquitecte amb mires petites, mirant el lloc del emplaçament, entre la Catedral i la Llotja de Palma, hauria pensat en un monument gòtic, sense atinar que la línia gòtica de la Catedral l'hauria ofegat, ademés de trobar-se a Palma, amb aquella llum...

En Clarà, que a més d'escultor és poeta, en lloc de mirar al costat ha mirat de front, veient el mar. I mirant la mar blava ha penetrat al fons de l'esperit de Ramón Lull, esperit que lloava la beutat corporal de Nostre Dóna: «*Cové que les beutats de Nra. Dona sobrematen totes altres beu-*

tats; en aft que fa color fia més bella e més plaent a veer que color de neu ni de flor, e que fia més refplandent que del fol fa refplandor.

ROMÀ JORI

(De *Vell i Nou.*)

Una visita del Sr. Masramón a Ripoll

Dijous en el tren de dos quarts de nou del vespre, arribà a nostra vila el digníssim amic i diputat provincial electe regionalista don Josep M.ª Masramón, essent rebut a l'estació per un nombrós estol d'amics i correligionaris.

Tot seguit se formà la comitiva que 's traslladà a la Casa Comunal on el Sr. Masramón dirigí un fraternal saludo al poble de Ripoll, fent constar que ell volia ésser sempre el diputat de tots, jamai d'un grupo tan sols, terminant sa brillant disserció que fou molt aplaudida per tots els presents, oferint son més entusiàstic concurs per totes aquelles causes justes que sien en profit de nostra vila.

Entre molts d'altres que sentim ara no recordar, devem fer constar que vejerem allí a l'alcalde Sr. Palau, acompanyat dels regidors senyors Casanova, Portabella, Serdá, Campàs i el Secretari Sr. Pellicer, així com la Junta del Foment Catalanista en plé presidida per don Joaquim Prat i molts socis i varis amics del senyor Masramón.

Després de sopar visità el Sr. Masramón la societat Foment Catalanista on l'esperaven un nombrós grupo d'amics amb els que estigué conversant animosament fins ja ben entrada la nit.

Divendres al matí feu varies visites particulars marxant en el tren ràpit, molt ben impressionat de nostra comtal vila.

(De *La Veu Comarcal.*)

UNA VISITA AGRADOSA.— Ho sigué a més no poguer ser-ho la que se digná fer a nostra vila el Diputat provincial don Josep M.ª Masramón, el dijous passat, ab l'exclusiu objecte de mostrar el seu agraiment als ripollesos tots pel brillant triomf que obtingué a Ripoll la seva candidatura en les darreres eleccions per diputats provincials.

A n'aquesta deferencia tan delicada del senyor Masramón, els ripollesos han sapigut correspondre degudament, demostrant com sempre, que pagan amb amor l'amor que s'els té.

Sapiguda per alguns la nova de que nostre distingit amic arribava en el tren d' un quart de nou del vespre, molts foren els quins volgueren anar a l'estació per a donar-li coral salutació i benvinguda, recordant entre molts altres els senyors Palau, Puig, Onofre, Casanova, Serdá, Portavella, Campàs, Prat (Josep M.^a), Prat (Joa-

quim), Dr. Agustí, Sayós, Casals, Miralpeix, Folcrá, Canellas, Auguet, Guillamet, Noguera, Manel, Ramoneda, Girardot, Moreno, Fossas, Turón, Pellicer i Portell.

Després dels saludos de rúbrica, se dirigí el Sr. Masramón, acompanyat de tota la comitiva, a la Casa de la Vila, on el Sr. Alcalde li feu la presentació de cada un dels concurrents.

Nostre estimat hoste en paraules de gran afecte se mostrá molt reconegut a tots i a tothom, tan pel triomf conquerit en aquesta vila, com pel carinyós homenatge que se li tributava. Oferí defensar en tot hora i amb tota la seva voluntat i saber els interessos generals de la vila i dels particulars, sens distinció de classes i partits, ja que ell assolía la ditxa d'esser amic de tots els ripollesos, lo que manifestava desde aquella casa que és la verdadera casa del poble.

El dia següent, se dedicá 'l senyor Masramón en fer visites a algunes families de Ripoll, marxant d'aquesta vila tan satisfet dels ripollesos com nosaltres d'ell.

(De *El Pirineu Catalá.*)

Informació Catalana

ELS HOMENATGES A LA VELLESA. — El Consell Directiu de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d' Estalvis, considerant que la vida d'aquesta Caixa ha arribat ja a una plenitud de força económic que li permet donar a sa actuació la major intensitat possible, i prenent nota de l'entusiasme unànim amb que la opinió pública ha rebut son ensaig social d' Homenatge a la Vellesa, realitzat el dilluns de Pasqua a Sant Sadurní de Noia, ha acordat instituir definitivament amb caràcter anyal permanent amb el nom d'obra dels Homenatges a la Vellesa una organització que tindrà per objecte: enaltir la idea de la vellesa inculcant en l'ànim de les gents l'amor i respecte als vells, especialment als de humil condició; fomentar i propagar les idees i les operacions de previsió amb mires a preparar una bona vellesa als obrers i classes treballadores que es troben en les edats de la joventut i de la virilitat; i realitzar obres de beneficencia a favor de vells pobres i desvalguts apoiant en lo possible dites obres en la força i potencialitat de les operacions d'estalvi i de previsió.

Per a donar eficacia a l'obra dels Homenatges a la Vellesa, el dilluns següent al diumenge de Pasqua de Resurrecció de tots els anys, serà considerat per dita obra com dia especialment dedicat a honrar als vells en tot el territori de Catalunya i Balears, procurant que dit dia quedi convertit en festa anyal catalana dels vells que es respecti i solemnitzi unanimitat.

L'obra dels Homenatges a la Vellesa funcionarà baix la presidència honorària i alt patronat efectiu de les autoritats superiors civils, eclesiàstiques i provincials, corresponent al Consell Directiu de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis donar impuls i orientacions a l'obra dels Homenatges a la Vellesa i regir sa actuació general, constituint un fons benèfic amb els donatius que es rebin a l'efecte per donar efectivitat a l'obra.

En cada població es procurarà que es constitueixin en Patronat de la Vellesa pels senyors alcalde, rector i jutge municipal, a més aquelles altres persones que dites autoritats jutgin convenient agregar-se. Aquets patronats locals cuidaran d'organitzar anyalment en sa població l'acte d'Homenatge a la Vellesa, en la forma més convenient i en harmonia amb els mitjos de que disposin, podent, en cas de no posseir recursos materials, organitzar actes de caràcter purament moral, que no imposin dispendis però que sien expressió d'amor i respecte als vells i que resultin educatius pels nois inculcant-los dites idees de respecte i amor.

En els estatuts de l'obra dels Homenatges a la Vellesa s'aconsellen com actes d'Homenatge a elegir els següents: Visites als vells malalts, entrega als més vells o als més desvalguts de llibretes o pòlices de renda vitalícia immediata; festes populars baix sa presidència; obertura o bonificació de llibretes de pensió diferida per la vellesa; inclosió en un Registre Municipal de vells de mèrit dels noms i principals fets dels que per sa llarga vida d'honradesa i laboriositat mereixin l'honor de ser declarats benemèrits; entrega de llibretes d'estalvi, socors en metàlic o donatius en especie o objectes; vetllades en societats, recepcions en l'Ajuntament; actes o funcions rel·ligioses; concessió de pensions de malaltia, de pensions temporals, de diplomes d'honor; desfílada dels veïns davant dels vells dignes d'obsequi; constitució de capitals en funcions o beneficis les rendes dels quals percebeixin els vells beneficiats, succeint-los a sa mort altres vells; concerts chorals o populars; i publicació o lectura de memòries biogràfiques referents als vells dignes de ser presentats als seus conveïns com exemples de vida ciutadana i familiar.

de les notes més netament populars entre les funcions rel·ligioses que's celebren a Olot, i convindria que's procurés donar-li tot l'espendor possible. L'*angel* cantà molt bé el seu paper, però ens hauria plagut més sentir-lo cantant una melodia d'un genero més gregorià o més popular que l'aria que cantà, d'un gust bastant dubtós.

—El dijous, dia 8 del corrent, fou portat el Combrigar General als malalts d'aquesta població. A causa de la pluja, degué suspendre's la processó al arribar al Hospital, essent després Nostramo acompanyat en cotxe al domicili dels malalts que encara mancaven.

El nombre de malalts, sense contar els de l'Hospital, fou el de 26.

—Diumenge passat, se celebrà la Comunió solemne dels nois i noies.

Els que degut a la seva aplicació havien obtingut en els exàmens de Catecisme la qualificació de Certamen, foren ele següents:

Josep Cabré Gratacós, Jaume Casas Sargatal, Josep Coll Plana, Lluís Guillaumes Jou, Lluís Hereu Campreciós, Pere Molas Carbonell, Joaquim Vila Coderch.

Carme Augué Gratacós, María Ayats Giralt, Mercé Badía Bosch, Encarnació Castañer Paulí, Agneta Cuatrecasas Figueras, Dolors Doménech Torrentá, Ramona Estebanell Guardiola, María Figueras Collell, Magdalena Gratacós Gurt, Pepeta Iglesias Bartrina, Remei Monsalvatje Durán, Mercé Prunés Borrás, María Pujol Freixa, Ramona Ramón Plana, Anita Ribas Torrent, Assumpció Riera Cabrafiga, Margarida Trayté Figueras, Magdalena Teixidor Figueras.

—Durant aquesta setmana han tingut lloc en la iglesia dels PP. Caputxins la celebració dels exercicis espirituals de la V. O. T. Tots els actes celebrats amb tal motiu s'han vist molt concorreguts. Els Rvnts. P. Frederic de Berga i P. Miguel de Barcelona a càrrec dels quals corrien les conferencies i sermons, han desenvololat durant els vuit dies notables temes de escullida materia instructiva.

—Promet revestir extraordinaria importancia la Peregrinació de totes les Diòcessis de Catalunya al Pilar de Saragossa que tindrà lloc del 17 al 21 del pròxim mes de Maig. Per a Olot i comarca ostenta la Delegació nostre distingit amic D. Joan Cardelús.

POLITICA

El passat diumenge se celebrà a la Fonda de Europa el sopar amb que la Lliga Regionalista commemorà el triomf obtingut en les darreres eleccions.

En quatre llargues taules que omplenaven completament l'espaiós saló-menjador de dita Fonda prengueren seient vuitanta sis comensals, entre els que hi havia selecta representació de totes les clas-

Informació Olotina

REL·LIGIOSA

El dia de Pasqua de Resurrecció, a primera hora del matí, recorregué els carrers d'aquesta població la típica processó anomenada *dels Moliners*. Es una

ses socials olotines, donant goig de veure tant abundós, germanívol i escullit floreix com, sens dupte, no podria igualar cap més grupo polític.

El sopar transcorregué en mig d' una agradosa intimitat, pronunciant-se a l' hora del xampany entusiastes i seriosos parlaments que foren xardorosa-ment aplaudits.

Concorreguen al sopar representacions de Besalú, Tortellá i altres pobles del districte i s' aderiren al acte molts altres que per impossibilitat se vegeren privats d'assistir-hi.

—Convocada per els regidors jaumistes, tingué lloc el diumenge de Pasqua en la Joventut Tradicionalista una reunió dels elements de dita entitat en la que tots els concurrents que usaren de la paraula coincidiren en calificar de equivocada la actuació electoral tradicionalista en les darreres eleccions de aquest districte.

Sempre és bó que 's reconeixin les equivocacions i seria de desitjar que dit reconeixemt obeís més a convicció que a conveniencia.

—En la sessió del Ajuntament del dia 9 d' aquest mes el regidor senyor Meroles explaná una interpe-lació, en nom de la minoría lliberal, donant caràcter polític a la senzilla qüestió de si els cadavres han de ésser conduïts al cementiri en cotxe o en baiard.

Es d'advertir que dita qüestió estava ja resolta en el sentit més lliberal possible o sigui autoritzant la conducció, indistintament en les dues formes, a lliure voluntat de les families dels difunts.

No s'explica l' interés que pugui tenir el senyor Meroles en privar una llibertat que precisament es util a les families de posició modesta, com tampoc se comprén que dit senyor trovés persones verament series i il·lustrades que s'avinguin a compartir el seu criteri.

MUNICIPAL

En la sessió celebrada el dia 9 del present s' acordá aprovar la resolució recaiguda sobre varis expedients de declaracions de profugus a nom de ignora-da residencia i altra declarant soldat al minyó Francisco Serra Legares.

També s' aprová el pago de uns jornals extraordinaris a un auxiliar del cobro d' arbitris i el pago de serveis prestats per la empleada interina d' un alberg infantil senyora Pujol.

CORPORATIVA

El dilluns de Pasqua al matí emprengueren la marxa cap a Ceuta els 139 soldats del Batalló de Estella que han rebut aquí l' instrucció militar. L' expedició anava manada per el capitá Sr. Mediavilla i per els tinentes senyors Unzeta, Navarro i de la Torre.

Al despedir les tropes el seu quefe superior, el comandant senyor López Doménech, els dirigí una pa-

triótica alocució, de la que hem rebut copia que sentim no poguer publicar per manca d'espai.

—El passat dilluns, dia 12 del corrent, nostre amic i company en Ramón Pujolar doná una conversa de química agrícola i analissi de terres als agricultors que solen congregarse els dies de mercat en el Centre Católic. La conversa fou escoltada amb extraordinari interés per la nombrosa concorrencia, prova evident de l' interés que van sentint nostres pagesos per les modernes i científiques ensenyances agrícoles.

—Amb una expressiva signatura de son il·lustrat secretari D. Joan B. Torroella hem rebut la Memoria de la Junta Provincial de Protecció a la Infancia i Repressió de la Mendicitat, en la que's posa de manifest el zel i cura amb que dita Junta porta a cap el seu comés.

—La Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, desde 'l dia 1 al 15 d' Abril, ha obert 7 llibretes noves, ha rebut per imposicions 14,554 pessetes i n'ha pagat 10,681 per reintegres i plassos mensuals de pensió.

—El pròxim divendres, diada de Sant Jordi, la Lliga Regionalista farà tocar sardanes a les nou de la nit en la Plassa d' Alfons XII per la orquestra «La Principal Olotina», estrenant-se escullides sardanes.

D'ESPECTACLES

Amb motiu de la passada festivitat de Pasqua, en el teatre del Centre Católic s' hi representá el drama «Com les Olives» i la divertida comedia «Una agencia d'informes comercials».

El diumenge passat se reanudaren les sessions cinematogràfiques.

—També hi hagué lluits concerts i balls en les societats «Ateneo Obrero», «Centro Obrero» i «Centro Fontanella».

—En la nit del dissapte de Gloria, sortiren diferents coros a cantar les tradicionals caramelles, distingint-se sobretot el format per uns que lluien la clàssica barretina, els quals eren acompanyats en llurs cançons per un acordeó.

—Les sardanes executades la tarda del diumenge de Pasqua en el Passeig de Blay (Firal), es vegeren molt concorregudes.

—Com anunciarem en la darrera edició, en la vigilia de Pascua inaugurarà l' «Ideal Park» la temporada teatral de primavera, posant-se en escena «El orgullo de Albacete». Diumenge a la tarda «Don Juan de Serrallonga», a la nit «Las Memorias del Diablo» i dilluns «El Estigma». En altres dies s' hi han representat «La Malquerida», «La Portera de la Fábrica», «Los dos Pilletes» i «El Gran Tacaño».

Estat comparatiu de Climatologia d'Olot en la primera quinzena d'Abril dels anys 1914 i 1915

1914 dies	Pressió atmosfèrica		Temperatura a laombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS	1915 dies	Pressió atmosfèrica		Temperatura a laombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS
	9 m.	9 n.	mínima	màxima				9 m.	9 n.	mínima	màxima		
1	736	734	2	20		gelada	1	727	728	4	10	1'5	pluja
2	730	728	6	20		pluja	2	730	733	5	17	13'1	
3	725	726	8	12	12'2	»	3	734	732	0	18		gelada
4	731	731	4	15	0'3		4	732	731	5	19		
5	733	732	4	20			5	729	725	3	21		
6	731	730	8	21		roineig	6	726	726	8	17		
7	728	725	5	21	0'0		7	726	725	4	24		vent fort tramontana
8	723	725	9	16			8	725	729	8	18	0'9	»
9	729	729	2	18	0'8	gelada	9	731	732	2	15	4'	»
10	729	729	3	22			10	731	729	2	16		forta tramontana
11	730	730	5	21			11	729	730	5	14	3'	»
12	731	731	6	20			12	729	729	7	14		»
13	731	730	7	21			13	727	724	1	18		gelada
14	730	729	5	22			14	724	726	2	16	0'0	» roineig
15	727	726	5	20			15	727	731	3	14	0'0	roineig

Resultats obtinguts per la

MUTUA GENERAL DE SEGURS

contra accidents del treball, en el 1.º trimestre de 1915

INGRESSOS: Ptes. 63,138'60

GASTOS: " 55,668'69

Sobrant: Ptes. 7,469'91

ACCIDENTS ATESOS, 559

Delegat per a Olot, TOMÁS HOSTENCH

Tarifa d'anuncis en en la coberta de
Vida Olotina Administració: Clivillers, núm. 16

Anuncis

Una plana, 8 pessetes.==Mitja plana, 3 pessetes.==Un quart de plana, 3 pessetes.==
 Un octau de plana, 1'75 pessetes.==Un setzau de plana, 1 pesseta.

Esqueles mortuories

Plana entera, 10 pessetes.==Mitja plana 6 pessetes.

Encaxes a 5 pessetes

Descomptes

Per 6 insercions, el 10 %.=Per 12, el 25 %.=Per 24, el 50 %.

